

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 55

Parkland, Washington, 15de August 1902.

12te Aarg.

Kirken.

Gud hvis Kjærlighed sig strækker
Delt fra Himlen ned til Jord.
Han til alle Synder vakter
Kjærligheden i sit Ord;
Han sit Rige grunder her
Fordi han har Verden her —
Ja, derfor sin Søn han sendte
Og til Faderen at hente.

Og los lyder Faderens
Rids og Kjærlig over Jord —
Stærker Loven, her er Troens
I de hulde Faderord.
Han indbyder i sin Havn
Hver og en i Jesu Navn
Freløsning fri af Litter Naade.
— Dette er hans Freløsningssnaade.

Et paa os vor Fjelle ligger,
Men i hans den stærke Daand,
Og hans Ord det ikke sviger
Men skal altid holde stand —
Paa det Ord er Kirken sat,
Dette Ord er Kirken Stot,
Der er Gud og vil selv stete
Og regjere i sin Kirke.

Uden rent Ord ingen Kirke,
Men det Sværmeraadens Hus,
Men skal Gud som de og virke,
Da maa Sandens Pindstus
Beite bort den falske Tro,
Som vil bygge egen Bro
Uden Grund i Orde's Være.
Der gjør Gud Spot og Banære.

Nei, den Grund som ene huer
Er vor Kirkes og Guds Ord,
Det er Klippegrund og Huet
Ukens Intet her paa Jord.
Der er sikker Tilflugtssted,
Der er Gud og ikke vied,
Der han troner fuld af Naade,
Der alle vil han raade.

Der, hvor Sandhedsordet lyder
Og hvor Sakrament ene
Kirkens Hjertene saa fryder,
At de truds og Spot og Spe
Jtte viger fra Guds Ord —

Der er Kirken her paa Jord —
Der er Sælgthed og Naade
Keme Syndere til Naade.

Gud se Tal, hans Navn se Være
For sit rene Sandheds Ord,
For sin himmelske Være,
For sit Raadelys paa Jord.
Han os gior, at vi maa
Vil i hans Kirke staa,
Blive ved den rene Være
Og hans Raadorden ære.

104. Jyper Prestens Bryllup.

Jyperprestens Hovedsmutte var
Embedskjoldet eller Bryllupsmant.
Dette var en Runedans af samme Stof-
fer og samme Tilværelse som Etnar-
derplagget. Det vævede Lel var fir-
kantet og lagt sammen dobbelt til et
Slags Lomme af en halv Alens
Længde og Brede. Paa Ydersiden
var dette Skjold befat med fire Raber
Kedelfene, der var indfæstede i Guld,
i det hele tolv Stene, hvori de tolv Jæ-
rals Stammer Navne var indgravnede.
Paa Guldbremmen var de tolv Kede-
lfene heftede til det var de Lel. Til
Bryllupsmantens Forbindelse med Hjel-
len tjente to færdige Rjoder af
rent Guld, som oventil var knyttede til
Skuldernes Guldfletter og nedentil i
to Guldringe, som var i Skjoldets
øverste Rand. Nedentil var Bryll-
upsmant paa lignende Naade ved Guldring-
ninge og hængselbånd Gæstebud-
der med Bæltets øverste Ende. Ean-
ledes sad Skjoldet fast paa Jyperpre-
stens Bryllup og kunde ikke løst.

Betydningen af Embedskjoldet var
en dobbelt. Embedskjoldet var i og
med de tolv Kede-lfene det tolvstum-
mede Israel paa sit Bryllup og var det
med sig til Gud, som at Gud da i
Naade mindedes sit Folk. Kristus er
i Sandhed en barmhjertig Jyperpre-
st, som har Bledant med sine Bes-
der efter Rjoder. Han bærer den syn-
lige Menneskelighed paa sit Hjerte og har

bæret den den til Gud og erdverret
den Guds Naade og Selvbedag. Den
anden Bælemiselle, som Bryllupsmant
havde, var denne. Det kantede en
Lomme, og i denne Lomme blev det
færdige Klem og Tummel indlagt,
det vil sige Lys og Ret. Guds Slags
Ling det var, ved vi ikke. Ved den
var Gud Jyperprestens Rabbedaring-
Naar Israel i vanskelige Tilfælde vilde
have Naad, gik de til Jyperprestens,
og han spurgte Gud, og Gud gav dem
med Lys og Ret paa en for os ulig
Maade sin Velsigelse og paa færd-
lede sit Folk Lys og Undervisning og
komte sit Folk. 4 Moj. 27, 21. Kir-
stus er den rette Jyperprest. Han
taler vor Sang og Gud, men viser os
og Guds Lys og Ret og Guds Vil-
le og naadige Sindelag med os og
Kloster os færdige Lys og Ret, den
eneste Lygt for vore Fædder og et Lys
paa vor Vej.

Rogle Tanter om den hellige Bi- bels Hørlighed og Kostelighed.

Næst efter sin elstelige eneste Son
har den naadige Gud ikke givet os no-
gen større og kosteligere Gave end sin
hellige Skæde Ord eller Bibelen. Guds
den legemlige Verden og Det vilde
være uden Solen, det vilde Sjælens-
den og Fornu ten være uden Guds
Skæde Ord; et mørkt Jangsel, et Dø-
dens Rige. Men med den hellige Bibel
har Gud for alle Mennesker gæbet en
aldrig grumset Rilde, hvorefter de kan
være Lys for sin Sjæl, og uden hæl-
len de i en nye Livets Rand, hvormed
de kan reise, hvile og oplyse sig og
kunne sin Sjæls Lygt til det evige Liv.

I halvtreds tusind Aar, indtil Mo-
ses Tid, har Gud vist sig ladet sit
hellige Ord tilde bære i Verden ved
mændelig Overlevering; men dette
kunde kun ske som længe som Guds
Udsendte og Sandhedens Forskydere
levde i Qvædret af Aar. Og selv
da, hvor snart var den guddommelige

Rabenberings Lys nokken aldeles ub-
kuffet og blevet til en liden Gnist
hvor snart var den guddommelige
Sandheds rent Strøm, der gik gjennem
Menneskenes urene Mund, bleven
grumset! Paa Moses's Tid gjorde
derfor Gud selv Besøgelsen til at
mærke ved sit Ord for alle Tider, og
Kred med egen Finger sine hellige til
Gud paa Stenavler og befalede der-
efter de fleste af sine udvalgte Profeter
og Apostler at forkynde det, som han
havde talt til dem, for sine samtidsige,
og at mærke det ved med uforgjænge-
lige Trak i Skriften for alle kommende
Tider.

Gudliden uværdelig Stat Gud i
Himmelen dermed har givet os, som
der her ned paa Jorden!

Bibelen har ikke Bibelen nogen An-
seelse for Verden; den bærer Præg af
den stærke barnlige Ufuldstændighed, som
at en Vog af en dybtstående Bis-
mand og skat Historikskriver synes at
indeholde langt mere Bidsom. Men
uden denne barnlige Simpelted, hvor-
med Guds evige Raad og Sjerninger
bliver fremjatte i Bibelen, kunde Bi-
belen ikke være det, hvortil den er bestemt,
den kunde nemlig ikke indeholde Guds
Ord for alle Mennesker, stor og liden,
Diding og Barn, Lerd og Nærd. Men
ved denne Simpelted i Sprog er Bi-
belen, som Berger den store skraver,
bleven en Stv, som Elefanten kan bade
sig i, og som et Bort kan vade over, det
vil sige. Skriften er færdig bestoffet,
at Barnet forstaaet har meget af den,
som det trænger til for at blive salvet,
og et den lærde Stanser i den finder
dumme Dydder af Bidsom.

Bibelen synes vistnok ved det første
Oiclaft at være mørk, men den er lig
en Stjernestjerner, som skinner der
for sig som at skine for Stjerner, men
jo længere og mere afmærket man ser
paa den, jo flere lysende Stjerner som-
mer der frem, indtil man tilslut ikke
kan tælle dem. Ja, Bibelen lyser ikke
bare udenfor, men hvor den naar ind,
kænder den i Menneskets Hjerte et Lys,

**Salme paa 10de Søndag efter
Trefoldighed.**

J rusalem! din Aste jeg bestuer,
Duar Herrens Fingre Fred med
Sværd og Luer
Den Dom, for hvilken Troner bære
maa;
Hvor er din Glands? hvor er din for-
dams Hæd?
Det, hvorved du blandt Stæder
skalde gjælde,
I Gudslet laa.

Du Rjampesagt, for Dronning, nu
Slavinde,

For hørt i Strid, nu svag mod hørt
en Blende,

Eels i dit Kapsyn tegnes visse Træl,
Som om Guds Haand paa gulfne
Haande trækker,

Sin Verdes Dem og al din Spuds
lyfter,

Til Jordens Straf.

Skjælv, skælv Jord! for Herrens
strange Domme!

Til dig kan Søgeret og en, ang
komme

Og Raben til at drille Sørgen ud,
Foragt Guds Ord, og se, Guds
Gren sig nærmer,

Og ingen Afgrunds Hale den de-
rjorver,

Uom spottes Gud.

Brug Hys og Dag, o Sjæl, mens
Sol er oppe,

Og vøgt dig for modvillig at til-
foppe

Det Albedvild, som i din Drl brød
frem!

Foragtel Raade fremgellig sig benner,
Kom det ihu, hvor Gang din Tunge
nanner

Jerusalem.

Jerusalem! idag din Ronge græder
Og naaderlig mod dine Mure træder,
Og bedende han taler for din Sag;
O vidste du, hvad til din Fred dig
tjante,

Og hvor din smule Treisees Hjerte
beandte

For dig idag!

Men det er skjult, du kaldt, og Gals-
det lærer,

At den, som Gud, hans Ord og Guds
vanærer,

Han modværd snart til strenge Dom-
mes Døst.

Med Ben og Hod min dange Sjæl
skal hofte

For sig betids i Raadens Favn at
laste

Og sinde Trøst.

O Jesu, lad de Lærere, som du
kaldte,

Mit jovende og haarde Hjerte smelte,
Din Kundagt skal idag opsaule dem,
Og Raadens Dug min Kundagt skal
velsigne,

Og saa skal et min sidste Skjæbne
ligne

Jerusalem.

Rabnet lutherst.

Hj 1 Kor. 1, 12 har den lutherste
Kirkes Modstandere villet vise, at det
er syndigt at kalde sig lutherst. Ovis
vi kaldte os efter Luther i samme Mand
som Korintierne kaldte sig efter Paulus
og Apolos, saa havde de ret; men vi
vil ikke bærge os ved Luthers Person,
ligesom hine ved Paulus eller Apolos,
men vi kalder os efter ham alene fordi
vi klart og tydeligt bekendt os til det
rene og uforfalskede Evangelium om
Jesus Kristus, saaledes som det er sat
frem i den hellige Skrift og af Luther
draget frem af de menneskelige Lær-
dommes Grund og paany dragt frem
for Ujst; hest vilde vi derfor kalde os
evangelistiske; men da, som Sagerne nu
staar, Unionen har lagt Beslag paa
dette Raavn, saa vilde man da med rette
holde os for uernte. Vilde vi kalde os
reformerte, saa vilde man med rette
holde os for Tilhængere af de zwingli-
ske eller kalviniske Bildforelser, da
alleerede i Aarthundreder Zwinglianere
og Kalvinister til Forskjel fra den lu-
therste Kirke har kaldt og kaldet sig
saaledes. Der er allsaa intet andet for
os at gjøre end at kalde os evangelist-
lutherste, dersom vi (efter Rom. 10, 10)
kort, klart og bestemt vil bekendt os til
Kirken med det rene Ord og Sakra-
ment og til det af den godskjendte Euan-
gelium om Jesus Kristus.

L. G. G. J. L.

**Quorsfor Jesuiterordenen laa
gjøre mere end andre Ordener.**

I J. laa i Raaden præfede engang
en Jesuit blandt Dominikanermunkene.
Han lignede den romerske Kirke med
Israels Bog og Stifterne af de for-
skjellige Ordener, Franciskaner, Domini-
kaner og andre, med Hensene, der i mange
Aar troeligt havde trukket denne Bog,

men paa Grund af Træthed, Alder-
dom ikke kunde trække den længere.
Men saa kom der en fift Døst med
fere andre unge Døst og afføste de
gamle og drog Bogen og havde til
Hensigt at holde paa med dette Arbejde
indtil Verdens Ende. Dominikanerne
var naturligtvis ikke meget opbyggede
med at høre sig Tale. Den følgende
Søndag stod deres Ordinarus op og
præfede i Tilfægtning til Jesuiteres
Udeløselser: Det var nok sandt, at de
gamle Tjagerordenet nu var frage
Døst, fordi den unge Døst havde arbt
op alt Jodret for dem. De var bleve
fattede og uanseelige, fordi Jesuiterne
hadde taget Raben fra dem og andre
Klosterbrødre og gjort dem ringe og
foragtelige hos de store Herter.

**Kdvarsel mod Læning af falsk-
lærende og ugudelige Skrifter.**

Ligesom det gaar med Surdelgen,
saaledes gaar det med den falske Lære.
Den, som først leder noget lidet deraf
komme ind i sit Hjerte, bliver endelig
indtagen deraf, saa at han helt og hol-
dent hænger ved den falske Lære i alle
Stykker. Derfor maa enhver se sig
for og tænke paa dette. Kristus siger:
Mine Faar hører min Røst, men en
fremmed vil de ikke følge, fordi de ikke
kjennde den fremmedes Røst, men følg
mig, og bliv hos mig; det er det sikreste.
Derfor, kjære Brødre, vær ikke saa
næggjerigt, at I vil finde ud alle nye
Lærdomme og læse hætterste Boger.
Det gaar som man pleier at sige: Der
bliver altid hængende noget i Hjertet
af den falske Lære. Gjemt.

Flerkoneri.

Da en udenævnt under Navnet Neo-
bolus Tulrich udgav et Skrift til For-
svar for Potogamiet, frev Luther et
Kobskrift, hvori det blandt andet heber:
„Den, som nu ønsker at saa vide min
Rening om Bogen, han hør! Dette
siger Dr. Martinus om Neobolus's
Bog: Den, som gjør det, som denne
Skuf og hans Bog siger og tager sig
mere end en Qustru og vil, at det skal
være ret, ham skal Djævelen velsigne i
Helvedes Afgrund.

FIRE INSURANCE

F. W. GASTON,

Luzon Bldg. cor. 18th & Pacific Ave.
Tel. MAIN 808., Tacoma, Wash.

Pacific Districts Prefers.

- Andersen Chr. Genset, Idaho.
- Andersen J. R. 2106 Hedline Str.
Oakland Cal
- Blakston J. Cor 175 Hedford St.
- Bozay V. Suisun, Cal.
- Christensen W. H. 1626 Minor Ave. Seattle
Wn.
- Carlson, P. R. W. 502 E Flower St.
Los Angeles, California.
- Hoff B. C. Stanwood, Wash.
- Grønberg O. 1663 Demark St.
San Francisco, Cal.
- Jagers, O. 425 Oak 10th Street,
Tel: Front 868. Portland, Ore.
- Jarrah, B. Oakland, Wash.
- Johnsen, O. W. Astoria, Oregon.
1476 Grand Ave.
- Johansen, J. 204 J Str. Astoria, Cal.
- Karsten, T. Portland, Wash.
- Kisten, L. Cor 28.
Wilder, Wash.
- Scheffer, R. Silettoen, Oregon.
- Spavati, G. R. 2550 So. J Str. Tacoma,
Wash.
- Stenrud, G. W. 3446 18th Str.
San Francisco, Cal.
- Tjernagel, J. R. Stanwood, Wash.

**DODWELL & CO., Ltd.
LOCAL STEAMERS.**

FOR VICTORIA, B. C.
s s "MAJESTIC" leaves Yesler
wharf, Seattle at 9:30 a. m.
daily except Sunday for Port
Townsend, Wash., and Vic-
toria, B. C.

FOR WHATCOM.
s s "STATE OF WASHINGTON"
leaves Yesler wharf, Seattle at
10 p. m. daily except Saturday
and s s "SEHOME" at 8:00 a. m.
daily except Sunday for
Everett*) Anacortes, Fairha-
ven and Whatcom.

*) "SEHOME" does not call at
Everett.

For rates and information ap-
ply to
DODWELL & CO., Ltd.
625 Pacific Ave. Phone Main 89

PACIFIC HEROLD,

Udgivet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.
udkommer hver
FREDAG.

REV. B. HANSTAD, Redaktør.
assisteret af
Rev. J. Johanson,
Rev. O. Holden,
Rev. M. Christenson.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar.....50 Cts
Seks Maanedes.....25 Cts
Til Europa pr. Aar.....75 Cts

Adresse: **PARKLAND, WASH.**

Mexico

Alt nedværende Bladet sendes til Pacific Luth. Univ. Ass'n., Parkland, Wash.

Glem ikke at sende Betaling. Send den helst i Money order eller Løb Bøt. I Cash i Brevet.

En eller To Cent's Primærker modtages ogsaa. Men Primærker paa 5 eller 10 Cts. kan vi ikke bruge.

Korte Meddelelser fra Landnoviste, Seftementer og Menigheder modtages med Tak.

Dor Herres Musikmester.

(Fortællelse).

IV.

„En Stilling og en Daler
De var begge min! —
De blev til Vand min Stilling
Min Daler blev til Blod!“

Det var alle de pantede, forlystede og nydelssøgende Menneskers Løsen, som om Søndagsbestemmelserne havde til Hensigt Forskader for i nogle Timers afladte Rus at glemme Henset, Træl og Arbejde og derpaa om Mandagen, med Gulde og Forhandlinger, eller at tage den gamle Lyde paa Studere.

Det ene Forlystelseslokale fandtes paa Siden af det andet, den ene Indbrist overbød den anden. Hjemmemæssige Musikaler med tommebløde Bogstaver, røde og blå, fortalte om alle de Nydelser, som der var at erholde. Brændende Musik strømmer ud fra alle de blomstrende Haver og prægtige Sale, og naar det bliver mørkt, da træder tusinde Blaa, røde og blå

Semper og Guldandelabre; da oplyst Skatteme, og Vælskterer floper omkring — da strækker Springvandene i bengalt Jib.

Alt dette er altså uimodsigeligt for unge, nydelssøgende Mennesker, som endnu har Stilling og Daler i Væsen.

Alle saadanne Steder overstrømmes dog af det saakaldte „Alhambra.“ Det ligger midt i det friske grønne, mellem Blaa og Træl, som et rent Fjeld. Brede Trapper fører op til høje, kvædede Indgangsporte med mauriske Buer. Fra det indre udstrømmende et Lyshad og behagende Musik af faldt Orkester. En lat Menneskestrøm trænger sig ind, og Hæder mange kommer ud for at sprede sig i Havens Gange og Lyshuse.

„Alhambra“ Publikum bestaar for Stofstedet af Daandvertshende, Fabrikarbejdere, Syerister, Mob-handlerinder og Ljesschejger. Denne Søndag er især Smedlerføndene talrigt repræsenterede, thi de har netop ført en Strife fejerrigt tilende og faaet Arbejdstiden nogle Timer forfortet og ligesom nogle Daler forhøiet. Da påser det sig vel at nyde Søndagen og lade Dalerne springe! En overstrømmende Livslust strækker ud af alle Husinger. Dine lyner, og man glæder af Begjærlighed efter Dans, Vin og Njærighed, efter at nyde tilbunds af Jordens Spil — efter at drifte af denne Verdens fulde, flammende Blødeslager.

Midt i en Slæde af blaa jublende, spagende og dansende Mennesker gjenfinder vi vor Kristofer. Men vi vilde neppe hende ham igen. Han ligner ikke mere Drengen med Vokningsbatten og de bare Ben, sel om er han en vellet, Mager og frastig Ungling. Hans Dine og hele Skikkelse glæder sig livslust. Han er jumul stædt, lige fra den fine, blaa Kuffert til de gode og fligt arbejdede Halsbånd. Dog holder han sig inden de rette Grænser — der er ikke noget for meget, ikke noget umagligt — Klæderne og Personer påser sammen. Men hvorledes er dog Landbydrengen kommen ind blandt Hovedstadens brogede Skare og til dette glimrende Forlystelsessted?

Ja, han har udhaaet sin Værelse, som vi ved og er nu som Svand draget til den store Stad, hvor Arbejdet bliver bedst betalt, og hvor Livet er herligt og rigt paa Nydelser. Han har den næste ogsaa været med i Strid og er en af de glædeste, fordi man har tilhjempet sig Scier over Mestrene.

Han har fremdeles sin store, flængende Strømme og just i dette Øjeblik svinger han sin Daler, løfter den høit op i Luften og svinger sin Sang om Daler og Stilling medens de andre tiljubler ham sin Bisid og forlanger Sungen da capo.

Men hvor er det da blevet af hans Stjerne — af den hemmelige Bøngiel i hans un, e Brøst? Lærter han sig ikke paa sin Paradoms Pianer? Er den rene, røde Strøben efter at tjene og blyge Gud afsluttet hos ham?

Qvid nogen nu traadte hen til ham og hvilede ham i Dier: „Du vilde jo blive Vorherres Musikmester,“ og mindede ham om sin Aften oppe ved Orglet i Vandbykirken, vilde han da saa det hen i Spøg eller maatte endog komme sig berøvet? Og hvorledes er det med hans Forhold til de gamle i o'aste Mennesker de hjemme — Bedstefaderen, Onkel Peter, Mor Kroger og alle Blye?

Naar den helere Strøbend Guddoms Bunde er bleven neblagt i et Mennestebryd, da pleier der og fra den indre, farselige Natur at opstaa megen Tænge og mange Tuskler. Netop af den frugtbare Jordbund er det, at de brogede, farsedelevende Gistplanter opvokser. Og Ordsproget siger: „Dor Vorherres dugger et Gud, der sætter Djævelen en Kro ved Siden af.“

Hu skal det da vise sig, hvem der beholder Sikken, — hvorhen Væsen fører opad eller nedad — om Væster Erhardt's Gud vil udfoldes eller ikke. Fra oven drages han jagte og blidt, men nassadeltigt af de gode, rene Hænder, som faar i Herrens Tjænske. Fra neden trækkes og slides han af Mærkets Tammer, der strækker tusinde begjærlige Arme opad og alle vil lade sit Bytte fare.

Gud være lovet, endnu er Væsten ikke afsluttet, om end alle og Slagget har opbødet sig over den. Endnu daller den ud, som en kvæd, ren Haand fra den fulde, brændende Livsstrøm, og strækker sig ud efter det helere, dimmelste Lyd. I alle Timer mindes han Adligeres Tides Planer og Duffer, og hans Sjæl føler sig gennemslødet, og i Dier lyder det altså: „O, at det laude sig! Men hvorledes slude det vel saa til? Væsen er lang og tung. Hans Kammerater kalder det Vaarskab, og den rigelige Fortjeneste holder ham fast ved Haandværket.

Da de gamle derhjemme? Kvæd huser han paa dem — han kløber jo til dem høit galde Nat, men faar sig

den Svær, thi Bredskrivningen maa Skolemesteren blyge.

Men Blye, den lille nafre brændende Blye, er da hun ganske glemst Duffer hun aldrig op i Baggrunden af hans nu saa brogede, brændende Liv? Naar intet Publisat ham fra hendes trofaste Hjerte? Mærker han intet til, at hun endnu tænker paa ham og beder for ham?

Ku og da, naar det indellem er stille omkring ham, og Fortidens Bil der oplyser — som skandom i Natens Drømme for han den lille Blye i den blaa farsede Træle, saaledes som hun stod høit oppe paa Jordvolden for at blise paa ham fra det fjærne og for at se efter ham, saa langt Dier kunde naa, naar han reiste. Nu træder hun hen til ham, og i hendes brændende, alvorlige Blisse faar mange Spørgsmaal og Klager at løse.

Men ihet han sin Søndag gaar opad „Alhambra“ byde Trapper, tænker han sikkert ikke paa Blye, thi ved hans Arm hænger et meget pyntet kændeligt Bæsen med flo, reude Boffer, Daand og Blomster. Den lille Daand i den fine Haand holder hans Arm fast for ikke at blive slitt fra ham i Trængslen og nu svinger han sin kraftige Arm om hende og løfter hende op over de sidste Teln, for at hun ikke skal blive trængt tilbage.

Blaa to træder nu ind i „Alhambra“ indre Trylletræde. Den første store Sal er ganske opfyldt af smaa runde Børde, hvorved der sidder drifende, vægende, stænde Mennesker, Rand og Kulader, som fra tre store Bufferter bliver detjente af Opvætere og Opvæterker. Der hersker en brændende Larm i det store Rum.

Der faar indledtild vort unge Var sig ikke ned. De trænger sig frem henimod den indensfor liggende Dansesal. I denne indre Sal, det egentlige Paradies for alle dansesyndige Menneskers, hvor en rentud kaffanisk Lyd driver sit forlystende Spil, er Rummet mellem Bøggene ikke saa stort som i den første Sal, saa at Lyset fra tre hængemæssige Lysekroner derved bliver mere koncentreret og strækker formelig blændende ud i den første Sal. Bøggene er dekoreret med store Malerier i den opplyste Farveprøgt. Det indblyde, som naar lige op til Taget, skal forestille Alhedronningen Titania, der træder frem af Rosenkrøer og omgølet af la'tige Gier, med begge Hænder udført Føjer. Mellem guldbne Kræfster og opplygte Kranse af Blom-

ster og Fringler flyger sig et blaat Baaud, hvorefter man kunde læse: „Plukket Rosen, for de sørgaar,“ mens Skerfjælingen: „Thi ingen er de døde,“ klogeligen var udeladt. Dette midterste Blæde indelut edes paa høire og venstre Side af to andre. Det tilhøire bestod af en ulæst stor, ekkeloberende Champagneflaske, og i det høire ordfigende Stum fandt Danserinder med korte Skjorter, grinsende Panner og Sæjrer, Pappagenad og Pappagenad i broget Hjedepunkt osv. Omkring dette slungede sig et slagrende Baaud med den Judskrift: „Stum for den, som ikke Lyng Og holder Viger, Bin og Sang!“ Paa den venstre B. i seirede dansende og springende Ulfes, Risler, Dværge og Skotrolde en afsludig Deltækt under et Træ, hvorunder stod at læse: „Lyttig leve og de vil vilde, For den Ondt et Puds at spille.“

Dette var just ingen vise Koronaprog, saaledes som de skal findes paa Saggene i det virkelige Alkanden, men de pakkede aldeles til dette Strængelæde. En brusende Dansesamlet, udført af slingrende Blisflasker, satte en Sværm af dansende i Bevægelse, som i rolende Høit hvirvlede rundt paa Galvet. Ind i denne Strøm kørte ogsaa Risikofolk sig med sin B. Dagerinde.

Men hvem er da denne Ledfagerinde? Ja, hende vilde vi vist ikke have gjenkendt. Det er den lille Pige, som sad sammen med Drengen i Smuthullet ved Lykshuset — det er Skolemejerens Maria. Hvad kan der dog ikke blive af Folk! Nu for hun Nodestynt hos en af de mest anseede Nodehandlerrinder i Hovedstaden. Nu benættendes smaa kvide Dænder sig mellem Floiel og Silke og kostbare Kniplinger og forhaar at stabe rene Vidunderer af smagsfuld Punt. Derfor har hun indlært god Betaling og kan anvende en klækelig Sum paa sin egen Punt og Stads. Men saa er hun ogsaa en liden Dame „oommo il suut,“ hvis hele Person er uadalmelig ligeoverfor Parisermødens strengeste Fordringer. Egentlig er „Alhambra“ ikke rigtig sial nok for hende, thi Selstabet er for blandet, men for at se sin Ungdomsbeljend er hun gaaet derhen denne Gang for at se paa dette „Narveri.“ De har først høilig truffet hinanden og er begge bleve overrasede, men ogsaa tilfredsstillende ved den Forandring, som er foregaaet med deres personlige Udseende, og Marie fortalte sine Pledearbejder, at hun havde truffet en Ungdomsven, d. r. var Modeler og

Kunstbreder — en fortryllende ung Mand, med hvem hun havde lovet at tilbringe den solende Sandogstremiddag. Dette havde da fremkaldt en logte Gulsen. Forts.

God Optiker.

Udvalgte Mennesker gives der, som bliver yngre med Aarene og med altid vokende ungdommelig Interesse følger med og lever sig ind i de Begivenheder, som foregaa omkring dem. Men selv da er det kun Hjerte og Sjæl, der holder sig ungdommelig. Det skærs Legeme maa dog gaa sin Vej, om det end er en lille Ting, at et glad, muntert Sind bidrager en hel Del til at holde Legemet friskt. Stjænt er det, naar, som det, Gud ikke Tak, mangen Gang forekommer, Legemet aldeles og Sjælen fornyes paa samme Tid, naar i samme Stund som Legemets Dren bliver rulle, Sjælens Dren bliver fine og fornemmer blomleste Lyd, som den hidtil ikke har fornemmet, naar, jo dunklere de legemlige Pine bliver, de indre ser klarere og hver Ting, som hidtil har været uhyggelig for dem. — Men, som sagt, med Legemet maa det gaa nedover, og den Ting bliver givet det tilfjænde paa mange Slags Maader. Somme Tider faar det paa en pen og til ander Tider paa en temmelig henrykket Maade vide, at det ikke maa indbilde sig, at det nu kan gøre det, som det gjorde for trett, tyve, ti eller fem Aar siden. Dinene er, tror jeg, de, som har det mest at sige i disse Paamindelser.

En Kvæld tog jeg ned fra min Bogsamling et Verk, som jeg før havde læst meget i, men som jeg i hende fem Aar ikke havde rørt. Vel tilmode satte jeg mig i en Rugstol og begyndte at læse.

„Men!“ raabte jeg, efter at jeg havde bladet lidt i det, „det er da et rent afsvælgende Tryk! Hvad er det, som er foregaaet med det? For var det ikke saa!“ Jeg tog Lampen nærmere, struede Vægen højere op, holdt Bogen ved Siden af og langt borte; men det hjalp ikke. Det vilde slet ikke gaa. En Stund sad jeg ganske stille og tænkte paa saa mange Ting, ogsaa paa det stolte Kaptal i Salomos Præter.

Den næste Morgen gik jeg til en Optiker og købte Brillen. Da kunde jeg atter nyde godt af min gamle Bog. Men hos Optikeren kom jeg paa mange Ting. Der saa mange Slags kunst-

rige Ting, der skulde være til at hjælpe paa Menneskets Syn med og til at afhjælpe forskellige Uregelmaaheder. Brillen for nærsigte, Stjærnbriller, periskopisk, konkas og konver skone Glas, og hvem ved, hvor mange andre Slags der var at finde. Man kunde let se, hvor mange Strøbeligheder vort legemlige Oie er underkastet. Det paastaaes, at intet andet Organ er udsat for saa mange Sygdomme. Jo finere Maskineriet er, jo lettere kan det komme i Uorden.

Men hvem vilde paatage sig at skrive op en Liste over de Sygdomme, som Menneskets aandelige Oie er behæftet med? Der gives der ogsaa nærsigte, langsigte og farsigte, lyssky, farveblinde, je aldeles blinde. Hvis der ogsaa var saadant et Oplag, hvor aandelig optiske Instrumenter kunde findes! Men der vilde neppe komme mange Kjøbere. For de fleste siesjoge af dette Slags mærker slet ikke, at de er Patienter. De dømmer i Almindelighed grundfaalt om sig selv og andre. Den legemlig nærsigte ved, at han er nærsigt, at der gives Ting, der ligger langt udenfor hans uadvænte Oies Synskreds. Han ved, at han uden Brillen kun kan se det, som er tæt foran ham.

Jeg hvarferte engang med en meget nærsigt Veninde i Nærheden af Bern, hvor den ene Natursens Herlighed efter den anden viser sig for den vandrende. En Kjæde af Solsejler og Spidser, glinsende i den evige Sne, dannede Synskredsen. Dengang havde jeg gode jordiske Pine og betragtede en Stund med Genrættelse det ophøiede Skuespil. Min Veninde rettede ogsaa sit Blik did, hvor jeg sadde mit. „Hvillen glinsende høit Bast der hænges der borte!“ stødte hun ud ganske trokaldigt. Paa min muntre Latter svarede hun ganske forlegen: „Nu har jeg vel faret med noget dumt Løst igjen; men er det da ikke Bast? Jeg har glemt mine Brillen og kan ikke se nogen Ting tydeligt! Vid jeg kunde se langt fra mig!“

De aandelig nærsigte tror derimod ofte, at deres Oie kan trænge ind i det uendelige. Og dog, ligesaa lidt som min kjære Veninde kunde se Alpeverdenens Herlighed med dens vældige Bræer og skynglone Toppe, lige saa lidt kan de førstnævnte se de Bjerge, hvorefter de kunde vente Hjælp. De har desværre ingen Brillen og tænker slet ikke paa at saa fat i nogen. De aner i det hele ikke, at de behøver noget slikt.

Underleeds er det med mangen en, der er langsynt, der ikke ser det, som ligger tæt foran ham; der ikke bekymrer sig om det daglige Livs smaa og dog saa store Vigtigheder, men indbilder sig, at hans kristelige Virkefreds ligger indenfor et omkrant, ikke let tilgængeligt Omraade, og at det ikke er umagen værd at være elskovrdig og uegenstigtig. Ijend han er kommen ind i det fjerne, „rette“ Forvand. Derfor Oiet hos dette Slags langsynte kunde aabnes for det, som er i deres umiddelbare Nærhed, hvilket et Omraade der vilde vise sig for dem, hvilket herligt, om end simpelt Rige de kunde herse over! Hvor mange Soar de kunde hælde Balsam i, og hvor mange tørre Hjertede kunde gøde Dug i! Jeg ved nok, at denne Tanke ikke er ny, men at den hæver til de næsten aftarfede, og dog kunde man mangen Gang tro, at den aldrig havde været udtalt, eftersom der naar saa mange, som uendelig mange Anledninger til at gjøre godt forbi, saa mange Anledninger til at tale sonende Ord, saa mange Anledninger til at gjøre Kjærlighedstjenester i det stille, saa mange Anledninger til at gjøre smaa Offere og til at brede ud Solkin og Glæde.

Farveblinde gives der ogsaa blandt blide Patienter. Har du aldrig kendt saadanne? Har du aldrig seet Mennesker, som holder fort for høit og høit for fort? Som gjør Markse til Lyd og Lyd til Markse? Ja, det er en rigtig slem Sygdom, for i en gammel Lærebog i Sjølepatologi, som allerede kom ud for Kartusjunder siden, er der omtalt mærkværdige Sygdomstilfælde af dette Slags, og over den, som er behæftet med dette onde, stodes der ud et „Ve!“

For nogle Aar siden kom et Hurtigtog i Hare for at blide aldeles sonderknust. Et Minut til, og det vilde have rendt ind i et andet Tog. Det blev gjort Underiggelse. Man kunde ikke forklare Sagen. Det rigtige Signal var givet, og Togsføreren, der var kjendt for at være tro og samvittighedsfuld, stod paa sin Post. Endelig opdagede man, at han var farveblind og ikke kunde se Forskellen mellem det advarende røde Signal og det almindelige. Og saaledes var han nærved at stytte hundreder i en grædelig Død.

Men hvis den Ulfle kan ikke mauge aandelig farveblinde volbe, der vil være Mængdens Førere og Ledere og ikke fornaar at staa Lyd fra Markse, ikke fornaar det advarende Signal og

fører sine Tilværgere Livshurtigt ind paa et faldt Spor, indtil det endelig ligger knust og i Støvet paa Jorden.

Og ladde, hvor mange jaobanne der løber omkring i Verden! Atter naar der skrives i den gamle Bog: „Men dette er Dommen, at Lyset er kommet til Verden, og Menneskenes blinde Mørket mere end Lyset, ti deres Sjælninger var onde. Ti hver den, som gjør ondt, hader Lyset og kommer ikke til Lyset, for at han ikke skal blive overbevist om sine Sjælninger.“

Man kunde græde for alle disse Sogdomsformer. De underligste blandt dem er et Slags Hallucination, som mange af dem, som er aldeles blinde, er behæftede med. De tror, at de ser og det bedre end de mest skarpsynede. I den ovenfor nævnte gamle Bog er ogsaa jaobanne fyldt omtalte. Til dem siger den store Løge: „Hvordan du siger: jeg er rig og har Overskud og fattes intet, og du ved ikke, at du er elendig og jammerlig og fattig og blind og nøgen, saa raader jeg dig at du kjober af mig Guldb, lutret i Jld, for at du maas komme rig, og hvide Klæder, for at du maas seere dig dem; og salo dine Dine med Plemsalve for at du maas se!“

Ja, dette er altsammen forfrækkeligt. Og saa den Tanke, at disse lidende saa ofte selv ikke kjoender sin Tilstand, og at det er ganske underligt bevidt med deres Syn (Matt. 7. 33g.), saa at mangen en, der bliver var en Sjævn i andre Folks Dine, kan se behæftet med en af de ovennævnte Sogdomme uden at vide det. Det kan vel gjore en alvorlig. Man kunde atter raade ud: Vid der fandtes en Optiker, hos hvem man kunde hente Hjælp.

Og der findes en Optiker, hos hvem man kan hente Hjælp, en stor, alvorlig Optiker, som ikke alene har skrrevet denne vidunderlige Lærebog, men som selv har skabt Legemet og Sjælen Die. Skulde han ikke kunne hjælpe Lærebogen er allerede i sig selv en Klidde til Lægehed. Den, som studerer den med vidbegjærligt, udmæt Alvor, føler snart, at hans Kands Die bliver friskt, og han kan da med fuld Glæde udbyde med den blindfødte: „Nu Ting ved jeg, at jeg, som var blind, ser nu.“ Fra Lyll ved J. L.

Det er bedre at lide Ondt end at gjæet Ondt.

Til Veiledning

for dem, som vil give sine Bølster til Parkland lutheriske Barnehjem, mærk at „Verden“ har stillet til „The Parkland Lutheran Children's Home,“ Parkland, Washington, D. C.

Getalt til Parkland lutheriske Barnehjem.

Immanuel's Menigheds Bøgesforening i Hillsboro N. D., for Læse Klub \$10.00
Solvold's Smørgør, Olga og Gertrud, Medlemmer af Parkland Bøgesforening, til Guld for Barnehjemmet 1.00

Dette til Efterligning for andre Bøgesmeder!
Mrs. Solvold siger, at der var heds godt og stort Løi med valter og standhaftig Kvalitet, og spede pent, saa det kan blive en Bødelise for Hjemmet. Flaget var være færdig til Indvielsesdagen, den 30te September.
I. Larsen, Redaktør.

Kristus og Maria.

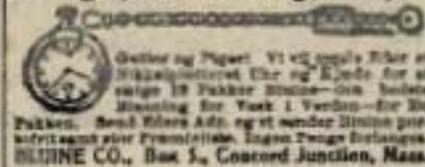
Endnu i Maret 1534 prøvde Henrik Baderbeck i Nuremberg ved N. u. i Neckensburg: „Kristus er vistnok Døren til Himmelen, men Moder Maria er et Bindue, hvorigjennem de kan komme ind i Himmelen, som Kristus ikke vil lade ind igjennem Døren.“ Nu forholder det sig vistnok anderledes med den pænelige Kirke, men hvorledes? Nu gjør den Maria til Dør og Kristus til Bindue.
J. L.

DRS. ROBERTS, DOERNER AND RAWLINGS DENTISTS

Crown and Bridge Work a Specialty
156 Pacific Ave. Tel. Red 480
TACOMA WASH.

Abonner paa „Herold“ kun .50 om Mænet.

Uhr og Kjæde for en Dags Arbejde.

Subskriptionsindbydelse.

Undertegnede, som i omtrent 16 Aar har gjort Missionstidningen til sin Specialtidning, tillader sig herved at indbyde til Subskription paa „Missionstidning“, som vil begynde at udkomme næste September. Det vil komme 3—4 Gange om Mænet med et Hefte paa 96 Sider og koster 10 Cts Heftet. Iste Hefte indeholder:

1. Kristi Kjærlighed, Missionens Grundvold og Drevkraft. (Af Prof. Barnes).
2. Nylærland og Missionen. (Bd Udgiveren).
3. Anskuelser. (Af Prof. Dr. Knudsen).
4. En Bødelises Historie. (Af Missionær D. Otte).

Subskription, ledsaget af Betaling for Iste Hefte, bedes sendt til:
Rev. D. J. G. Krog, Oskan, Iowa.

O. B. LIEN. H. B. SELVIG. EIERS AF LIEN'S PHARMACY, (Tidligere Central Drug Store.)

Apothekerbarer, Chemikaller og Toilet Artikler.

Ole B. Lien har mange Aars Erfaring som Apotheker, er altid tilstede og man kan der trygt stole paa at saa Recepter udfyldte med Omhu og Nøjsøghed.

1102 TACOMA AVE., TEL. JAMES 141. TACOMA WASH

E. E. Rosling, Skandinavisk Sagfører 310—312 Luzon Building, TACOMA WASH.

THE ARCADE Dry Goods & Mens Furnishings Cor. 13th & Pacific Ave. TACOMA WASH. J. F. MURPHY, Prop.

Student- SePplus

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

226 Pac. Ave. - Tacoma, Wash

Amerika og Pacific Herold. Begge Blade for et Aar \$1.25.

Dette gælder gamle saavel som nye Subskribenter, dog maas det ubetinget betales i Forud.

Det er os en sand Fornøjelse, at kunne anbefale „Amerika“, som et af de ledende Nord-Amerikanske Blade i Landet. Det er nu almindeligt anerkendt, at „Amerika“ under Prof. Knudsen B. Andersons dygtige og ihærdige Bestræbelser har vokset sig stor og er blevet en Mags haand paa det litterale saavel som paa det politiske Omraade, og er tillige et fortræffeligt Nyhedsblad.

Til alle jaobanne, som ønsker god, billig, underholdende, sund og lærerig Læsning, vil vi derfor sige: send os \$1.25 for „Pacific Herold“ og „Amerika“, eller endnu bedre, send os 4 nye Abonnenter paa begge Blade med \$5.00 (saa skal vi sende Dem „Herold“ og „Amerika“ et Aar for Deres Bryderi).

Wanted

The readers of „HEROLD“ to know that we keep a fine line of SCHOOLBOOKS,

Slates, Tablets, and Supplies of all kinds.

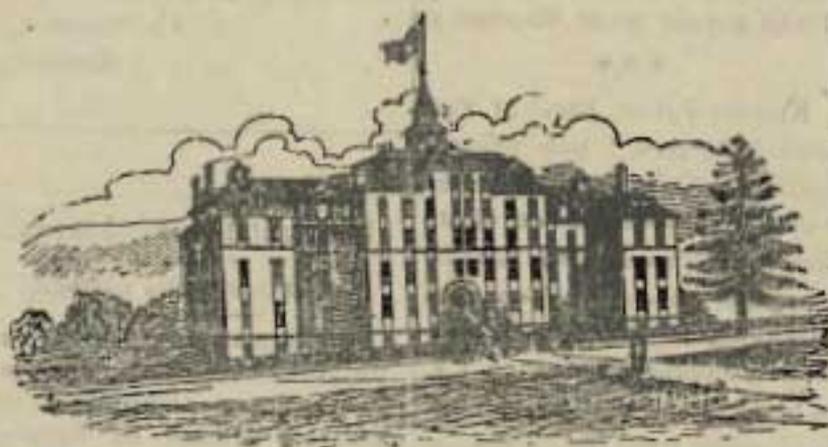
VISELL & ECKBERG,

Stationers & Booksellers
1308 Pacific Ave.

TACOMA, WASH.

„Amerika“ og „Pacific Herold“ for et Aar \$1.25.

Pacific Lutheran Academy
and
Business College.

Courses of Study.

Preparatory, Normal, Commercial, Classical College
Preparatory, Luther College Preparatory, English Scientific College preparatory, Shorthand and Typewriting.
Music.

Instructors.

N J HONG, Principal, English language and literature, physics, psychology and Norwegian.

J. U. XAVIER, Religion, History, Latin and Greek.

MISS K. ELIZABETH SIHLER, preceptress, English grammar, German, geography, vocal music and physical culture

MISS ANNA TENWICK, History of the U. S., reading, geometry and trigonometry.

N N HAGENESS, Arithmetic, commercial branches, penmanship and shorthand

MISS OLGA KINDLEY, Piano and organ.

CARLO A SPERATI, Director of Band and Orchestra.

Fall Term.

Begins Sept. 30 and closes Dec. 19.

Tuition.

Tuition per term of 12 weeks \$15.

Room Rent.

Per term of 12 weeks \$6.00

Board.

Board is furnished at actual cost.

Total Expenses.

All necessary expenses for one term of 12 weeks need not exceed \$50. This includes tuition, room, board, books, and other incidental expenses.

Our New Catalogue

Our new catalogue giving full information about the school will be sent free upon application.

Address, **PACIFIC LUTHERAN ACADEMY**
Parkland, Wash

J. M. Arntson,
North Sangfærve.
Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
saasom Ejendoms, Kontrakter, m. m.
Municipal Court-Rooms
City Hall

TACOMA. - WASH

Mer!

Alle, som sender os penge til at betale stat paa Lotter med, maaske ogsaa en smule omkostning, saa vi ogsaa kan give dem en smule omkostning, saa vi ogsaa kan give dem en smule omkostning, saa vi ogsaa kan give dem en smule omkostning.

Uden at vi faar disse oplysninger kan vi ikke være ansvarlige for om en jell begaars.

Alfabetisk.

Print tilsendt iaa Katalog med Prøver paa Alfabetisk, der fremstiller vigtige Tilbragelser af Skrift Siv.

Foreninger, som vil forære Alfabetisk til Kirker, skal ogsaa dem til betydelig nedjette Priser. Skriv. Skrift eller Prislister til

Hugust Ringstad,
Ratnette, Wis.

Vor Frelses norske luth. Kirke

Hj. af So. 1 og 17th St.
TACOMA, WASH.

CARLO A. SPERATI,
Pastor.

Bopæl: 2550 So. 1 St.

Gudstjenester:

Søndag 9:30 A. M. .... Søndags-skole.
" 11 A. M. .... Holmessogudstjeneste.
" 7:45 P. M. .... Aftensang.
Onsdag 8 P. M. .... Kor Øvelse.
Lørdag 9 A. M. .... Lørdagskole
Hver 1ste og 3die Torsdag Aften i Maanoden, Ungdomsforening.
Hver 2den og 4de Torsdag Eft. m Maanoden, Kvindeforening.

Alsejens Gøtte er for Tænderne og som Hæg for Dinere, saa er den Søde for dem, som dem sende.

+++

Derrens Brugt skal formere Dage, men den ugubelige War skulle for-
førte.

+++

Ordsprog.

Den, som skjuler God, haver fulste Læber, og den, som udfører ondt Rygte er en Daare.

+++

Hvor mange Ord er, der lader Oer-trædelse ikke af, men den, som holder inde med sine Læber, er klog.

+++

En retfærdig Tunge er som udvalgt Sød, men de ugubelige Hjerte er intet værd.

+++

Derrens Belignelse, den gjør sig, og han lægger ikke Smerte til den.

+++

Det er for en Daare som en Latter, naar han gjør en skjændig Ting.

+++

Det en ugubelig frygter for, det skal komme paa ham, men de retfærdiges Begjæring skal Gud give dem.

+++

Alsejens en Øvrbelvidt farer over, saa er og en ugubelig ikke mere, men en retfærdig har en evig Grundboed.

+++

En retfærdig skal ikke rolles evindel-
lig, men de ugubelige skulle ikke bo i Sandet.

J. C. PETERSEN,

PARKLAND, WASH.

Practical Horse-Shoe

and

Wagon - Maker.

All kinds of Repairing done
at Reasonable Prices.

Skandinavisk

Photographer

F. BONELL.

Fterfølger af

Lindahl Photo-
grapher

1112 Pacific Ave.

California Building,

TACOMA, WASH.

Parkland-Nyheder.

Carl Thompson fra Polk Co., La., besaa sig i Parkland forleden Uge.

+++

Kvindeforeningen møder næste Onsdag hos Mrs. George Olson i Lakeview.

+++

Board of Trustees for P. L. U. Assn. er af Parkland Menighed anmodet om at lade Religionsskolen holdes et Aar til i Skolebygningen.

+++

Søstrene Theresa og Ettie Kraabel er komne hjem fra Sommerskolen i Berkeley, Cal. De siger, at det var underligt at sidde paa Skolebänk sammen med graahaarede Mænd og Kvinder. Men alle maa lære, saa længe de lever.

+++

P. J. Ness og Hustru fra Florence, Wash., besøgte Parkland forrige Uge og besøgte ligeledes Skolebygningen med en Visit. Som Erindring vil de herefter faa regelmæssige Besøg af "Herold."

+++

Paa sidste Møde, Mandag Aften, besluttede Parkland Menighed at kalde A. C. Anderson, Syd Dakota, til 1ste Lærer og Miss Clara Fossen fra denne Menighed til 2den Lærer ved Menighedens Skole.

+++

Udflykten til Pt. Defiance sidste Torsdag fandt Sted uden noget som helst Uheld. Den store special Car blev fuldpakket. Enkelte fik ikke P ads, men maatte tage den næste Car. Baade unge og gamle havde en hyggelig Fredag.

+++

Pastor W. Preus og Kunstner Gaustad fra Minneapolis har netop aflagt Parkland et behageligt Besøg. Sidste Onsdag sagde de os Farvel og reiste til Portland, Oregon. Derfra begiver de sig paa Hjemvejen.

+++

Af besøgende i forrige Uge havde vi den Fornøjelse at blive bekendt med Hr. Andreas Gul-

lixon og Datter Celia fra Bode, Iowa. De er ude paa en Lystreise og har besøgt de fleste Steder af Markvårdighed i Washington. Herfra reiser de til Oregon hvor de vil hilse paa Venner i Portland, Astoria og Silverton.

Fra andre Kanter.

Jernbanebilletter fra Tacoma til St. Paul og tilbage sælges for \$52.

+++

Spanaway Hotel brændte til Grunden forleden Søndag. Ingen kom tilskade.

+++

I Ballard Menighed holder Past. Christensen norsk Religionsskole med 40 Børn.

+++

Union Hill Menighed glæder sig til den nye Kirke, som Menigheden vil bygge. Konfirmation er udsat indtil Kirken kan tages i Brug.

+++

Ole Rindal, som i mange Aar har boet i Seattle, holder paa at bygge Hus paa sin Farm nær Paulsbo. Vi ser nødig at han flytter fra Seattle.

+++

De Forenede Staters Krigsskib Wisconsin ligger i Tacomas Havn og modtager daglig mange besøgende. Alle siger, at denne Krigsmaskine er en storartet Indretning.

+++

Pastor J. W. Preus og Kunstner Gaustad er paa Feriereise til Kysten. De synes godt om Seattle og traf mange Minneapolis Folk i Byen. De besøgte ogsaa Stanwood Kunstner Gaustad vil male Partier fra Paget Sound.

+++

En Jernbane kaldet Great Central Railway skal bygges fra Salt Lake Utah, til Portland og Coos Bay, Oregon. Civilingeniøren L. D. Kinney siger ogsaa, at et andet Selskab med det første skal bygge en Bane fra Coos Bay til San Francisco.

+++

Tacomas Byraad er saapas for-

nuftigt, at det lytter til de mange Protester, der kommer fra Borgere mod at Salooner aabnes i Nærheden af deres Residenser. Gid de maatte blive fornuftige nok til at negte al Saloontrafik. Ingen vil vel paastaa, at denne Trafik gavner noget Menneske.

+++

Kaptein Spicer, Fører af Fartøiet "Florence," som tilhører California Ship Co., fortæller en underlig Historie om sin sidste Reise til Tacoma fra Alaska. Han siger nemlig, at Søen i en Strækning af 200 Mil var fuldstændig dækket af Pimpsten, i. e. et Slags Sten, som er kommet fra Jordens Indre og er saa let at den flyder paa Vandet. Denne Sten laa tykt paa Vandfladen i Stykker store som Æg, andre mindre.

Stedet laa omtrent 500 Mils syd-øst fra Dutch Harbor paa de aleutiske Øer, hvor der er mange virksomme Vulkaner. Enten denne Sten var ført fra disse saalangt ud paa Havet eller der havde været et vulkansk Udbrud i Havbunden, er der ingen som endnu ved med Sikkerhed.

Hærmere Gud til dig.

Den vakre lille Sang "Hærmere Gud til dig," er forfattet af Sarah Flower Adams, født i 1805 i en liden engelsk Landsby. Hun havde stor Begærelse og skrev baade Vers og Prosa.

Ovennævnte Sang er en Hjon Stude af Jakobs Drømmesyn. Den synges altid af reisende Pilgrime til Palæstina, som gjerne leier sig ved Bethel nær ved Stedet, hvor Patriarken havde sit Syn.

Sangen har været mange til Trost i Trængselens Tid. Paa en Slagmark fik engang en liden Trommeslager Dødsstød og gik jængende den ind i Himmelen.

Engang vandrede Biffay Darwin forladt og nedbrudt gennem et øde Sted og hørte en fattig Rone i en søjle Hulle synge den, og hans Tro blev styrket og oplivet. Sangen er overført i en Mængde Sprog.

H e r l i

Gaver til Parkland Lutherske Barnehem bede nu sendt til Post. L. Larsen, Portland, Wash., der er Barnehemmeets Kasserer, Istedfor, som før, til Mr. E. O. Erickson.

Chr. Lønsb.,
Sekretær.

The . . . Illustrated Home Journal.

Published twice a Month.

Besides many excellent Illustrations it contains Stories, Biographies, descriptions of Travels, articles on Natural History, etc., etc.

Price only \$1. per year.

Reliable agents wanted all over the United States.

Address all correspondence to
Louis Lange Pub. Co.,
St. Louis, Mo.

DR. J. L. RYNNING,
FRENCH BLOCK, CORNER OF
13TH AND PACIFIC AVE.
OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M.
SUNDAYS AND EVENINGS BY
APPOINTMENT.

TEL. { OFFICE BLACK 1721.
RES. SUBURBAN 41.
TACOMA, - - WASH.

EDWIN R. RAY

PRINTER

113 THIRTEENTH ST

TEL. MAIN 235 TACOMA

50 YEARS' EXPERIENCE

PATENTS

TRADE MARKS, DESIGNS, COPYRIGHTS & C.

Anyone sending a sketch and description may quickly ascertain our opinion free whether an invention is probably patentable. Communications strictly confidential. Handbook on Patents sent free. Oldest agency for securing patents. Patents taken through Munn & Co. receive special notice, without charge, in the

Scientific American.

A handsomely illustrated weekly. Largest circulation of any scientific journal. Terms, \$3 a year; four months, \$1. Sold by all newsdealers.

MUNN & Co., 361 Broadway, New York
Branch Office, 227 F St., Washington, D. C.